

nr. _____
La _____ din _____ 2023

✓ Curtea Constituțională
mun.Chișinău, str. str. Al. Lăpușneanu nr. 28

copie: GȚ" Munteanu Denis Leonid"

copie: av.Gheorghîța Igor

copie: Munteanu Denis

copie: FPC" Agrocomteh" SRL
mun.Chișinău, șos.Hîncești 426a

copie: av.Păpușoi Dan

Vă expediem sesizarea privind excepția de neconstituționalitate formulată de avocatul Igor Gheorghîța în interesele apelantului GȚ" Munteanu Denis Leonid", în cadrul examinării cauzei civile la cererea de chemare în judecată formulată de FPC" Agrocomteh" SRL către GȚ" Munteanu Denis Leonid", Munteanu Denis privind încasarea datoriei și penalității și cererea reconvențională înaintată de GȚ" Munteanu Denis Leonid" către FPC" Agrocomteh" SRL privind rezilierea contractului și încasarea sumelor, pentru examinare conform competenței.

anexă: cerere cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, sesizare pe 41f,
copia Încheierii Curții de Apel Bălți din 28.03.23 – 2 file.

**Judecătorul
Curții de Apel Bălți:**

Stela Procopciuc

Șefa secției civile

N.Snatinschi

Sesizare privind excepția de neconstituționalitate

A. Autorul excepției de neconstituționalitate

A.1. Datele despre autorul excepției de neconstituționalitate

1. Gheorghița Igor, avocat,

acționând în interesele

GT „Munteanu Denis Leonid”, parte în dosarul nr.2ac-97/22, pendinte la Curtea de Apel Bălți

A.2. Instanța de judecată

1. Curtea de Apel Bălți

2. Judecători: Procopciuc Stela, Corolevschi Dumitru, Stănilă Diana

4. Adresa instanței de judecată: or. Bălți, str. Ștefan cel Mare și Sfânt, 54

5. Telefon: (231) 60745; e-mail: cab@justice.md

B. Informații pertinente despre cazul dedus judecării instanței de drept comun¹

În fapt, la 20 mai 2020, între SRL „Aprocomteh”, în calitate de vânzător și GȚ „Munteanu Denis Leonid” în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. PR-400, prin care vânzătorul sa obligat să livreze cumpărătorului marfa, iar cumpărătorul s-a obligat să achite prețul acesteia. Potrivit pct. 1.2. și 2.1. din contractul enunțat, marfa a constituit Tractorul marca Deutz Fahr 9340 TTV, prețul acesteia constituind - 181 000 euro. Potrivit prevederile pct. 3.1. și 4.1. din contract, părțile au convenit că vânzătorul se obligă să livreze marfa de la depozitul său pe adresa mun. Chișinău, str. Muncești, 426 A, în baza facturii fiscale semnate la data semnăturii contractului.

Potrivit pct. 2.2. din contractul încheiat între părți, s-a stipulat că cumpărătorul va achita prețul mărfii în două rate, după cum urmează, I rată în valoare de 17 536 euro până la data de 10 iunie 2020 și a II rată în valoare de 163 464 euro s-a obligat să o achite până la 20 august 2020, astfel GȚ „Munteanu Denis Leonid” a achitat parțial prețul tractorului și anume, la 21 mai 2020 și 10 iunie 2020, a achitat 57000 lei și 287 572, 40 lei.

În conformitate cu pct. 6.1. din contract, părțile au stipulat că în cazul în care cumpărătorul nu achită marfa în termenii stabiliți, va plăti o penalitate de întârziere în valoare de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere.

Totodată între părți în format trilateral a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. PR-400 din 20 mai 2020, între FPC „Aprocomteh” SRL, în calitate de creditor, GȚ „Munteanu Denis Leonid”, în calitate de debitor și Munteanu Denis Leonid, în calitate de fidejutor. Astfel, potrivit pct. 2.1. din contractul de fidejusiune enunțat, părțile au convenit că fidejutorul se obligă să răspundă față de creditor în ordine solidară cu debitorul pentru executarea obligațiilor pecuniare ale debitorului, prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare nr. PR-400 din 20 mai 2020, în mărimea și ordinea prevăzută de prezentul contract. Potrivit pct. 2.2. din același contract, răspunderea fidejutorului se determină în mărimea prevăzută din contractul de vânzare-cumpărare nr. PR-400, în mărimea și ordinea prevăzută de prezentul contract, incluzând suma de bază, dobânda legală și penalitatea contractuală, cheltuieli de judecată, venit ratat.

La 9 noiembrie 2020, în judecătoria Edineț, sediul Ocnița, a fost înaintată cererea de chemare în judecată depusă de F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L., mun. Chișinău, împotriva G.Ț. „Munteanu Denis Leonid”. s. Hădărăuți, raionul Ocnița și Munteanu Denis, privind încasarea datoriei.

Astfel, FPC „Aprocomteh” SRL a solicitat încasarea de la GȚ „Munteanu Denis Leonid” în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” SRL suma de 3 226 241, 60 lei cu titlu de datorie și 1 209 840, 6 lei cu titlu de penalitate contractuală adică 0,5 % din suma de 3 226 241, 60 lei pentru fiecare zi de întârziere pentru perioada 21

¹ Această parte a formularului trebuie să conțină un rezumat al informațiilor pertinente referitoare la cauza dedusă judecării instanței de drept comun, i.e. instanței în fața căreia sau de care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate

august 2020 - 03 noiembrie 2020, data înaintării acțiunii în total suma de 4 436 082, 2 lei. La fel, FPC „Aprocomteh” SRL în baza facturilor fiscale seria nr. IV7605760 din 17 iunie 2020 și AAI8068834 din 15 iunie 2020, a livrat către GT „Munteanu Denis Leonid” servicii de deservire tehnică și piese tehnice în sumă de 11 242 lei și 2 550 lei respectiv, în total suma 13 792 lei, servicii rămase la fel neachitate de către pârât.

Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamantul F.P.C. „Aprocomteh” SRL a depus o cerere de asigurare a acțiunii civile, prin care a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, mijloacelor bănești în conturile bancare ale copârâților.

La 12 noiembrie 2020, instanța de judecată, în persoana judecătorului Natalia Vameș, a dispus acceptarea în procedură a cererii de chemare în judecată vizate.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 177 din Codul de procedură civilă, instanța, prin Încheierea din 12 noiembrie 2020 a dispus aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, a mijloacelor financiare ce aparțin cu drept de proprietate pârâților G.Ț. „Munteanu Denis Leonid” și Munteanu Denis, în limita valorii acțiunii de 4.449.874,20 lei.

La adoptarea încheierii de aplicare a măsurilor asigurătorii, instanța de judecată nu a individualizat bunurile care urmează a fi supuse sechestrului, dar a indicat expres limita valorii bunurilor asupra cărora urmează a fi aplicate măsurile asigurătorii și a pus în sarcina executorului judecătoresc identificarea bunurilor susceptibile de a fi puse sub sechestr în limita valorii stabilite.

Pe cale de consecință, la data de 23.11.2020, de către executorul judecătoresc Marianciuc Evelina, a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr.2c-22/20 din 12.11.2020 emis de către Judecătoria Edineț, sediul Ocnița.

Ulterior, în ședința de judecată din 10 februarie 2022 F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L. a înaintat cerere de concretizarea cerințelor prin care a majorat pretențiile și anume referitor la încasarea penalității pentru perioada 21 august 2020 cât și pentru achitarea onorariului suportat suplimentar pentru efectuarea lucrului pe marginea cauzei date.

Astfel, prin cererea concretizată reclamantul solicită: 1) încasarea de la GȚ „Munteanu Denis Leonid” și Munteanu Denis Leonid în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” SRL a sumei de 3 226 241, 60 lei cu titlu de datorie și 8 710 852, 32 lei cu titlu de penalitate contractuală, formate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. PR-400 din 20 mai 2020, în total suma de 11 937 093, 92 lei. 2) încasarea silită solidară de la GȚ „Munteanu Denis Leonid” și Munteanu Denis Leonid în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” SRL a sumei de 13 792 lei, în baza facturilor fiscale seria nr. IV7605760 din 17 iunie 2020 și AAI8068834 din 15 iunie 2020. 3) încasarea silită solidară de la GȚ „Munteanu Denis Leonid” și Munteanu Denis Leonid în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” SRL a cheltuielilor de judecată sub

formă de taxă de stat în sumă de 50 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 17 500 lei, în total 67 500 lei. 4) încasarea de la G.Ț. „Munteanu Denis Leonid” și Munteanu Denis Leonid în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” SRL a sumei de 3 226 241, 60 lei cu titlu de datorie și 8 710 852, 32 lei cu titlu de penalitate contractuală, formate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. PR-400 din 20 mai 2020, în total suma de 11. 937 093, 92 lei.

La 14 septembrie 2021, reprezentantul pârâtului G.Ț. „Munteanu Denis”, avocatul Cojocar Dorin în baza mandatului nr. Seria MAS nr. 068402 din 30 octombrie 2020, a înaintat cerere reconvențională privind rezoluțiunea contractului și încasarea sumelor, care a fost primită în procedură de instanță la data de 01 noiembrie 2021.

Prin Hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Ocnița, din 07.06.2022, cererea de chemare în judecată depusă de F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L., mun. Chișinău, împotriva G.Ț. „Munteanu Denis Leonid”. s. Hădărăuți, raionul Ocnița și Munteanu Denis, privind încasarea datoriei și a penalității, s-a admis parțial. S-a încasat de la G.Ț. „Munteanu Denis Leonid”. s. Hădărăuți, raionul Ocnița, în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L., mun. Chișinău, șos. Muncești, nr.426A, întru achitarea datoriei în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.PR-400 din 20 mai 2020, în sumă de 11.836.505, 96 lei (unsprezece milioane opt sute treizeci și șase mii cinci sute cinci lei, 96 bani), dintre care: 3.212.077,60 lei cu titlu de datorie contractuală 8.624.428,36 lei cu titlu de penalitate. S-a încasat de la G.Ț. „Munteanu Denis Leonid”, s. Hădărăuți, raionul Ocnița, în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L., mun. Chișinău, șos. Muncești, nr.426A, întru achitarea datoriei conform facturilor fiscale seria nr.IV7605760 din 17 iunie 2020 și seria nr. AAI8068834 din 15 iunie 2020 datorie în sumă de 13.792,00 lei (treisprezece mii șapte sute nouăzeci și doi lei,00 bani). S-a încasat de la G.Ț. „Munteanu Denis Leonid”, s. Hădărăuți, raionul Ocnița, în beneficiul F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L., mun. Chișinău, șos. Muncești, nr.426A, cheltuielile de judecată în sumă de 60.000,00 lei (șaizeci mii lei,00 bani) din care: pentru achitarea taxei de stat în sumă de 50.000,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10.000 lei. Acțiunea reconvențională înaintată de G.Ț. „Munteanu Denis Leonid” împotriva F.P.C. „Aprocomteh” S.R.L. privind rezilierea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea sumelor se respinge ca neîntemeiată. Măsura de asigurare aplicată sub formă de sechestru se menține până la definitivarea hotărârii.

În termenul legal, G.Ț. „Munteanu Denis Leonid” a contestat cu apel hotărârea sus nominalizată, iar la moment se află spre examinare pe rolul Curții de Apel Bălți.

Analizând hotărârea atacată am constatat că prima instanță a făcut trimitere și la art. 907 alin. (1) din Codul civil, conform căruia *„cumpărătorul nu poate invoca neconformitatea decât în cazul în care creditorul îl notifică pe debitor într-un termen rezonabil, specificând natura neconformității”*.

Potrivit hotărârii contestate, „*contrar prevederilor legale citate supra și prevederilor contractuale, GȚ „Munteanu Denis Leonid” nu a depus nici o notificare prin care să notifice în termen rezonabil despre neconformitate și unde să descrie detalia natura neconformității.*

Însă, deși contractul a fost încheiat la 20 mai 2020, notificarea despre defecțiune a fost depusă la cunoștință vânzătorului abia la 9 aprilie 2021 de către avocat pe parcursul examinării cauzei, fără a se descrie detaliat natura defecțiunii, fiind indicat la general că, din momentul achiziționării bunului nu a putut să se folosească datorită unor defecțiuni tehnice”.

Așadar, un argument pe fond al primei instanțe a constatat în faptul că GȚ „Munteanu Denis Leonid” nu ar fi invocat neconformitatea bunului într-un termen rezonabil, deoarece contractul a fost încheiat la 20 mai 2020, iar neconformitatea bunului ar fi fost invocată la 9 aprilie 2021. Așadar, rezultă că în opinia primei instanțe, termenul de circa 11 luni nu ar fi unul „rezonabil”, fără însă ca să explice care termen ar fi fost, totuși, rezonabil.

Sintagma „*într-un termen rezonabil*” de la art. 907 alin. (1) din Codul civil este vagă, susceptibilă de interpretare divergente și, în consecință, de instaurare a unui arbitrar.

În aceste condiții, am formulat prezenta sesizare privind excepția de neconstituționalitate a sintagmei „*într-un termen rezonabil*” de la art. 907 alin. (1) din Codul civil.

C. Obiectul sesizării²

Obiectul prezentei sesizări privind excepția de neconstituționalitate îl constituie sintagma „*într-un termen rezonabil*” de la art. 907 alin. (1) din Codul civil. Conform acestui articol, „*cumpărătorul nu poate invoca neconformitatea decât în cazul în care creditorul îl notifică pe debitor într-un termen rezonabil, specificând natura neconformității*”.

În conformitate cu art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, controlul constituționalității legilor, în prezenta cauză a unor prevederi din Codul civil, ține de competența Curții Constituționale.

Cu privire la condiția aplicabilității prevederilor contestate în fața instanței în care s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, este de remarcat că Judecătoria Edineț, sediul Ocnîța, a aplicat la pronunțarea hotărârii din 7 iunie 2022 (dosarul nr. 2c-22/2020) prevederile art. 907 alin. (1) din Codul civil, în special, sintagma „*într-un termen rezonabil*” din acest articol. Instanța de apel, în speță, Curtea de Apel Bălți urmează să verifice corectitudinea interpretării și aplicării prevederilor contestate.

Aceste argumente demonstrează că este îndeplinită condiția aplicabilității prevederilor contestate în fața instanței în care s-a ridicat excepția de

² În această parte a formularului se vor menționa prevederile contestate în fața Curții Constituționale, potrivit competenței sale *ratione materiae*. Aceste prevederi trebuie să fie aplicabile la soluționarea cauzei în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate.

neconstituționalitate. În fundamentarea acestei afirmații, fac referire la Decizia Curții Constituționale nr. 134 din 27 septembrie 2022, § 13.

Potrivit Curții Constituționale, această condiție presupune aplicabilitatea unor prevederi care îl prejudiciază pe autorul excepțiilor de neconstituționalitate (a se vedea § 17 din Decizia Curții Constituționale nr. 40 din 29 martie 2022 de inadmisibilitate a sesizării nr. 265g/2021 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 30 alineatele (3) și (4) din Codul de procedură penală și a articolului 16/1 alin. (1) lit. g) din Legea privind organizarea judecătorească). Din această perspectivă, așa cum este redat art. 907 alin. (1) din Codul civil (în particular, prezența sintagmei „într-un termen rezonabil”), generează prejudicii pentru persoana în interesele căreia a fost formulată prezenta sesizare privind excepția de neconstituționalitate.

Prevederile contestate nu au constituit anterior obiect al controlului de constituționalitate. Prin urmare, leșește o decizie/hotărârea anterioară a Curții Constituționale din perspectiva criticilor de neconstituționalitate avansate în prezenta sesizare privind excepția de neconstituționalitate.

Din considerentele enunțate mai sus, se atestă faptul că prezenta excepție de neconstituționalitate întrunește condițiile prevăzute în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016.

D. Argumentarea incidenței unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție³

Excepția de neconstituționalitate trebuie să cuprindă trei elemente obligatorii: textul contestat din punctul de vedere al constituționalității (prevederea legală), textul de referință pretins a fi încălcat (prevederea constituțională) și motivarea de către autorul excepției a relației de contrarietate dintre cele două texte, adică motivarea neconstituționalității textului criticat (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 182 din 25 noiembrie 2021, § 15).

Așadar, pe lângă condițiile reliefate în Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 9 februarie 2016, practica Curții Constituționale denotă că o altă condiție pentru examinarea în fond a unei sesizări constă în incidența unui drept sau a mai multor drepturi din Constituție.

Așadar, Curtea mai verifică dacă problema semnalată prin excepția de neconstituționalitate intră în câmpul de aplicare al unui drept garantat de Constituție. Cu alte cuvinte, Curtea verifică dacă este incident un drept fundamental sau dacă are loc o ingerință într-un drept fundamental prin existența actului contestat. Simpla ingerință într-un drept fundamental nu echivalează cu încălcarea dreptului fundamental. Numai ingerințele nejustificate din punct de vedere constituțional în drepturile fundamentale constituie încălcări.

Verificarea incidenței unui drept fundamental se face la etapa admisibilității sesizării. Dacă ingerința este constatată, se trece la examinarea fondului cauzei,

³ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta de ce consideră aplicabil unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție, adică va argumenta dacă există o ingerință în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție.

aici putându-se aplica testul legalității și testul proporționalității (adică se verifică dacă ingerința este prevăzută de lege, dacă ingerința urmărește un scop legitim, dacă ingerința are o legătură rațională cu scopul legitim, dacă există alte măsuri mai puțin intruzive pentru realizarea aceluiași scop legitim și dacă ingerința este proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății) (a se vedea, în acest sens, Ghidul practic privind condițiile de admisibilitate a sesizărilor privind excepția de neconstituționalitate la Curtea Constituțională).

Incidența unui drept se verifică prin prisma argumentelor autorului sesizării. Așa fiind, în cele ce urmează voi demonstra incidența mai multor drepturi garantate de Constituție.

Mai întâi de toate, trebuie invocat **art. 1 alin. (3) din Constituție**, care garantează preeminența dreptului.

În jurisprudența sa, Curtea a menționat că acest principiu impune supremația Constituției și impune obligația corelării legilor și a tuturor actelor normative cu dispozițiile sale (Decizia Curții Constituționale nr. 17 din 11 februarie 2019, § 18). Curtea a afirmat că la baza statului de drept, consacrat de articolul 1 alin. (3) din Constituție, stă principiul legalității. Prin urmare, respectarea legilor este obligatorie, iar încălcarea acestei obligații constituționale atrage implicit afectarea principiului statului de drept (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 8 mai 2020, § 68). Articolul 1 din Constituție garantează valoarea preeminenței dreptului, care obligă autoritățile publice, inclusiv Guvernul și Parlamentul, să-și conformeze deciziile cu prevederile legii și ale Constituției.

De asemenea, trebuie invocat și **art. 23 alin. (2) din Constituție**, articol care garantează standardul calității legii. În acest sens, art. 23 alin. (2) din Constituție impune adoptarea de către legislator a unor legi accesibile și previzibile (de exemplu, a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 42). Pentru a exclude orice echivoc, textul legislativ trebuie să fie formulat în mod clar și inteligibil, fără dificultăți de ordin sintactic și pasaje obscure (de exemplu, a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 6 din 23 ianuarie 2020, § 26; Decizia Curții Constituționale nr. 18 din 13 februarie 2020, § 20; Decizia Curții Constituționale nr. 75 din 2 iulie 2020, § 19; Decizia Curții Constituționale nr. 77 din 2 iulie 2020, § 22).

Nu în ultimul rând, invocăm și **art. 54 din Constituție**. Așa cum prevede prima teză a articolului 54 alin. (2) din Constituție, exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege. Principiul legalității presupune îndeplinirea standardului calității prevederilor legale aplicabile. Astfel articolul 54 alin. (2) din Constituție instituie standardul „prevăzute de lege” (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 16 din 9 iunie 2020, §§ 48, 59).

Potrivit articolului 54 alin. (2) din Constituție, ingerințele într-un drept fundamental trebuie să urmărească realizarea unuia sau mai multor din

următoarele scopuri legitime: protecția securității naționale, asigurarea bunăstării economice a țării, asigurarea ordinii publice, în vederea prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protecția drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale și garantarea autorității și imparțialității justiției.

Totuși, art. 1 alin. (3), art. 23 alin. (2) și art. 54 din Constituție nu au o aplicabilitate de sine stătătoare.

Pentru a fi aplicabil art. 1 alin. (3) din Constituție, autorul excepției de neconstituționalitate trebuie să demonstreze existența unor ingerințe în drepturi substanțiale garantate de Constituție. Abia în analiza caracterului justificat al ingerinței în drepturile substanțiale garantate de Constituție Curtea poate pune în operă valorile și standardele pe care le garantează art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 29 din 12 decembrie 2019 § 19; Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 2 iunie 2020, § 23). Astfel, garanțiile articolului 1 alin. (3) din Constituție, care se referă la respectarea statului de drept, pot interveni dacă este constatată aplicabilitatea unei prevederi substanțiale din Constituție. Ele nu pot fi analizate, însă, în mod individual (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 19 din 24 septembrie 2019, § 16).

În mod similar, Curtea a menționat că pentru a putea fi invocat standardul calității legii prevăzut de articolul 23 alin. (2) din Constituție trebuie să existe o ingerință într-un drept fundamental. Curtea a stabilit că nu există o problemă de constituționalitate din perspectiva calității unei legi atât timp cât nu este afectat un drept fundamental (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 38 din 7 aprilie 2020, § 20, Decizia Curții Constituționale nr. 56 din 2 iunie 2020, § 24). Testul calității legii se efectuează prin raportare la un drept fundamental. Calitatea unei legi nu constituie o problemă de constituționalitate atât timp cât nu este afectat un drept fundamental (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 68 din 15 iunie 2020, § 21).

De asemenea, cu privire la modalitatea de aplicarea prevederilor constituționale cuprinse la articolul 54 din Constituție, acestea nu au o semnificație autonomă și urmează a fi aplicate în combinație cu normele constituționale care garantează un drept fundamental (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 34 din 23 martie 2020, § 21).

Așa stând lucrurile, în cele ce urmează voi demonstra incidența unui drept garantat de Constituție. Astfel, invoc incidența **art. 46 din Constituție**. Acest articol garantează dreptul la proprietatea privată și protecția acesteia. Prin conținutul său el exclude posibilitatea îngrădirii, prin utilizarea pârghiilor economice și sociale, a dreptului la proprietatea privată. Consacrându-l ca instituție juridică și ca unul din drepturile fundamentale ale persoanei, dispozițiile acestui articol obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice acțiune ce ar aduce atingere acestui drept. (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 38/1999).

Dreptul de proprietate conferă titularului său atributele posesiei, folosinței și dispoziției asupra unor bunuri (a se vedea, în acest sens, Hotărârea Curții Constituționale nr. 11/2016, § 39).

Conform normelor constituționale, lipsirea proprietarului, prin intermediul unei legi, de unul dintre atributele dreptului de proprietate certifică îngrădirea dreptului său deplin la proprietate. (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 40/2001 (constituirea gospodăriei țărănești).

De asemenea, invoc și **art. 127 din Constituție**, care prevede la alin. (1) și (2) că Statul ocrotește proprietatea. Statul garantează realizarea dreptului de proprietate în formele solicitate de titular, dacă acestea nu vin în contradicție cu interesele societății.

Articolele 46 și 127 din Constituție obligă statul și ceilalți titulari ai puterii publice să respecte proprietatea și să se abțină de la orice acțiune ce ar aduce atingere acestui drept (Decizia Curții Constituționale nr. 52/2020, § 21 și jurisprudența citată acolo).

Câmpul de aplicare al art. 46 și 127 din Constituție este același cu câmpul de aplicare al art. 1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 190/2022, § 23).

În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a menționat că articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție pretinde adoptarea anumitor măsuri pentru asigurarea protecției dreptului de proprietate. Statele au, în special, obligația de a institui proceduri judiciare care implică garanții suficiente și, prin urmare, le permit tribunalelor să soluționeze în mod eficient și corect orice litigii între persoane private, precum și cele între indivizi și stat (*Sovtransavto Holding v. Ucraina*, 25 iulie 2002, § 96, 97).

Prevederea contestată („într-un termen rezonabil”) permite instanței, în lipsa unor criterii/repere obiective, să nu considere ca făcută/invocată în termen neconformitatea bunului vândut și, în consecință, acest fapt conduce la încasarea unor sume de bani de la debitor, afectând dreptul de proprietate al debitorului, în speță, apelanții.

Așadar, ca urmare a aplicării sintagmei contestate și, în consecință, emiterea unei hotărâri judecătorești prin care se încasează bani sau se obligă la transmiterea altor bunuri poate constitui o ingerință în dreptul de proprietate al debitorului (a se vedea, *mutatis mutandis*, hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în cauza *Dacia SRL v. Moldova*, 18 martie 2008, § 56, în care Curtea a constatat o ingerință în dreptul de proprietate al reclamantului ca urmare a pronunțării mai multor hotărâri judecătorești prin care reclamantul și-a pierdut dreptul de proprietate în privința unui hotel, a lotului de pământ pe care este situat acesta, precum și diferite investiții legate de hotel).

Prin urmare, prevederile contestate sunt de natură să aducă atingere art. 46 din Constituție și art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO.

E. Argumentarea pretensei încălcări a unuia sau a mai multor drepturi garantate de Constituție⁴

După ce am demonstrat incidența dreptului de proprietate, în continuarea voi aduce argumente în favoarea constatării încălcării dreptului în discuție.

Din prevederile constituționale și cele ale Convenției Europene rezultă că dreptul de proprietate nu este unul absolut și legiuitorul poate stabili norme cu privire la folosința bunurilor, cu condiția ca acestea să corespundă unui interes public și să fie proporționale scopului urmărit.

Așadar, dreptul de proprietate nu este unul absolut și poate fi supus unor limitări. În acest context, trebuie de verificat dacă ingerința constatată este prevăzută de lege, servește unui interes public legitim, este necesară și proporțională cu situația care a determinat-o și nu aduce atingere substanței dreptului.

Totodată, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că legiuitorul poate stabili anumite condiții privind exercitarea drepturilor civile subiective, nerealizarea cărora poate duce la stingerea acestor drepturi. Asemenea condiții se referă inclusiv la limitele temporale de apariție, exercitare sau apărare a drepturilor civile, numite în dreptul civil „termene” (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 19 iunie 2015).

De asemenea, este relevantă în acest sens jurisprudența Curții Europene, care a subliniat importanța termenelor limitative (de prescripție sau de decădere dintr-un drept dacă nu este exercitat) pentru certitudinea juridică, atunci când folosirea acestor termene urmărește un scop legitim în interesul general (*Dacia SRL v. Republica Moldova*, hotărârea din 18 martie 2008, §75; *J.A. Pye (Oxford) Ltd și JA. Pye (Oxford) Land Ltd v. Regatul Unit*, hotărârea din 30 august 2007).

Cu privire la exigența „prevăzută de lege”, aceasta presupune că ca legea să întrunească standardul calității, *i.e.* ca aceasta să fie accesibilă și previzibilă (*Rohlena v. Cehia* [MC], 27 ianuarie 2015, § 50; *Vasiliauskas v. Lituania* [MC], 20 octombrie 2015, § 154; *Koprivnikar v. Slovenia*, 24 ianuarie 2017, § 48).

Condiția accesibilității presupune ca textele de lege să poată fi cunoscute de către destinatari. Orice persoană trebuie să poată dispune de informații privind normele juridice aplicabile într-un caz concret (*Khlyustov v. Rusia*, 11 iulie 2013, § 68). Accesibilitatea legii are în vedere aducerea la cunoștința publică a actelor normative și intrarea în vigoare a acestora, care se realizează în baza articolului 76 din Constituție, legea publicându-se în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

⁴ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va argumenta, după caz, de ce consideră că îi este încălcat unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție. Este recomandabil ca acesta să urmeze, în argumentarea sa, următorii pași: (1) dacă ingerința în unul sau mai multe drepturi garantate de Constituție este prevăzută de lege; în caz afirmativ, (2) dacă ingerința urmărește realizarea unui scop legitim permis de Constituție; în caz afirmativ, (3) dacă există o legătură rațională între ingerință și scopul legitim urmărit; în caz afirmativ, (4) dacă ar putea fi instituite alte măsuri legislative la fel de eficiente și mai puțin intruzive pentru dreptul/drepturile fundamentale în discuție; în caz afirmativ, (5) dacă ingerința este proporțională cu scopul legitim urmărit.

Întrucât prevederile contestate sunt publicate în Monitorul Oficial, nu se pune în discuție problema accesibilității.

În schimb, apar probleme din perspectiva previzibilității. Atunci când analizează calitatea legii, Curtea atrage atenție la existența reperelor obiective care ajută destinatarul și interpretul legii să prevadă sensul exact al dispozițiilor contestate (a se vedea Decizia Curții Constituționale nr. 3 din 16 ianuarie 2020, § 28). Totodată, pentru ca legea să îndeplinească cerința previzibilității, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*Sissanis v. România*, 25 ianuarie 2007, § 66). **O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității** (a se vedea Hotărârea Curții Constituționale nr. 24 din 17 octombrie 2019, § 116; Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 46).

Exigențele statului de drept presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a certitudinii juridice (a se vedea Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41).

În acest sens, reiterăm că prevederea contestată (sintagma „într-un termen rezonabil” de la art. 907 alin. (1) din Codul civil) permite instanței, în lipsa unor criterii/repere obiective, să nu considere ca făcută/invocată în termen neconformitatea bunului vândut și, în consecință, acest fapt conduce la încasarea unor sume de bani de la debitor, afectând dreptul de proprietate al ultimului.

Pentru comparație, art. 192 din Codul de procedură civilă stabilește următoarele: cauzele civile se judecă în primă instanță în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sunt: complexitatea cauzei, comportamentul participanților la proces, conduita instanței judecătorești și a autorităților relevante, importanța procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanță.

Totodată, art. 20 din Codul de procedură penală stabilește că urmărirea penală și judecarea cauzelor penale se face în termene rezonabile. Criteriile de apreciere a termenului rezonabil de soluționare a cauzei penale sînt:

- 1) complexitatea cazului;
- 2) comportamentul participanților la proces;
- 3) conduita organului de urmărire penală și a instanței de judecată;
- 3¹) importanța procesului pentru cel interesat;
- 4) vârsta de până la 18 ani a victimei.

În cazul normei contestate, legiuitorul nu a stabilit criterii în baza cărora instanța ar putea aprecia dacă neconformitatea bunului vândut a fost invocată în interiorul termenului rezonabil sau nu.

Așadar, prevederile contestate conferă instanței de judecată o putere discreționară nelimitată. De altfel, însăși judecătorul se află în dificultate, fiind pus în situația de a alege între mai multe variante posibile, fapt care generează soluții

contradictorii, însă plecând de la situații de fapt identice sau similare în mod substanțial. Cu atât mai mult, justițiabilul se află într-o incertitudine și insecuritate juridică. El nu poate prevedea care va fi soluția instanței.

Chiar făcându-se apel la consultanța de specialitate, persoana nu ar putea stabili, fără echivoc, în baza căror criterii se va aprecia dacă neconformitatea bunului a fost invocată în interiorul termenului rezonabil sau nu. Sintagma contestată este generatorul practicii judecare neuniforme în materie. Judecătorii dau aprecieri diferite, însă plecând de la situații de fapt identice sau similare în mod substanțial.

Persistența unor divergențe în jurisprudență riscă să creeze o stare de incertitudine juridică, de natură să reducă încrederea publicului în sistemul judiciar, chiar dacă încrederea constituie una dintre componentele fundamentale ale statului de drept (a se vedea cazul *Parohia Greco-Catolică Lupeni și alții v. România*, § 116).

În această ordine de idei, nu putem face abstracție nici de poziția Comisiei de la Veneția. Astfel, Comisia de la Veneția a subliniat că „să lași o putere discreționară prea mare unui organ administrativ ori unui judecător (chiar și celui mai rezonabil ori celui mai bine intenționat) de a decide, în circumstanțele fiecărui caz specific, ce este proporțional și ce nu, va fi în detrimentul atât a securității juridice (înțeleasă ca previzibilitatea acțiunii statului), cât și al principiului egalității de tratament, pentru că până și persoanele rezonabile nu pot cădea de acord în privința evaluării proporționalității” (a se vedea, CDL-AD(2021)007, Opinia comună nr. 1021/2021 a OSCE/BIDDO și a Comisiei de la Veneția din 19 martie 2021, § 140).

Prin urmare, prevederile contestate nu trec testul previzibilității (sub aspectul puterii discreționare nelimitate), fapt care conduce la încălcarea art. 46 și 127 din Constituție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la CEDO.

F. Lista documentelor relevante (dacă este cazul)⁵

La examinarea acestei sesizări privind excepția de neconstituționalitate sunt pertinente următoarele documente:

- Hotărârea Judecătorei Edineț, sediul Ocnița, din 7 iunie 2022 (hotărârea a fost contestată cu apel la Curtea de Apel Bălți; cauza este pendinte);
- Încheierea Curții de Apel Bălți privind admiterea cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate.

⁵ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va enumera documentele relevante (extrasul cu prevederile normative contestate, alte hotărâri sau decizii ale Curții Constituționale cu un obiect similar, alte hotărâri sau decizii cu obiect similar pronunțate de alte curți constituționale, jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, studii de drept comparat), pe care le va anexa.

G. Declarația și semnătura autorului sesizării⁶

Declar pe propria onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, fapt pentru care semnez.

28 martie 2023

⁶ În această parte a formularului, autorul excepției de neconstituționalitate va declara pe propria sa onoare că informațiile prezentate Curții sunt veridice, semnând la final.

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Prima instanță: Judecătoria Edineț sediul Ocnița (jud.N.Vameș)

Dosarul nr.2ac-97/2022

2-20140385-03-2ac-28092022

ÎNCHEIERE

Colegiul Civil și de Contencios administrativ

28 martie 2023

mun.Bălți

Președintele ședinței, judecător
Judecătorii
Grefier

Stela Procopciuc
Dumitru Corolevschi, Diana Stănilă
Olga Topada

soluționând cererea formulată de reprezentantul apelantului GT "Munteanu Denis Leonid", avocatul Gheorghită Igor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de FPC "Agrocomteh" SRL către GT "Munteanu Denis Leonid", Munteanu Denis privind încasarea datoriei și penalității și cererea reconvențională înaintată de GT "Munteanu Denis Leonid" către FPC "Agrocomteh" SRL privind rezilierea contractului și încasarea sumelor,-

a constat:

1. La 9 noiembrie 2020 FPC "Agrocomteh" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către GT "Munteanu Denis Leonid", Munteanu Denis privind încasarea datoriei și penalității, care a fost concretizată ulterior.
2. La 14 septembrie 2021 GT "Munteanu Denis Leonid" a înaintat cerere reconvențională către FPC "Agrocomteh" SRL privind rezilierea contractului și încasarea sumelor.
3. Prin hotărârea Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 7 iunie 2022 acțiunea civilă s-a admis parțial. S-a încasat în mod solidar de la GT "Munteanu Denis Leonid" și Munteanu Denis în beneficiul FPC "Agrocomteh" SRL datoria în sumă de 11 836 505,96 lei conform contractului de vânzare-cumpărare nr.PR-400 din 20 mai 2020, datoria în mărime de 13 792 lei în temeiul facturilor fiscale seria IV7605760 din 17 iunie 2020 și seria nr.AAI8068834 din 15 iunie 2020; cheltuieli de judecată în mărime de 60000 lei, din care 50000 lei pentru taxa de stat și 10000 lei pentru asistența juridică. Acțiunea reconvențională s-a respins.
4. Prin încheierea Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 16 septembrie 2022 s-au corectat erorile din hotărârea emisă la 7 iunie 2022.
5. La 16 iunie 2022 GT "Munteanu Denis Leonid" a declarat apel preliminar împotriva hotărârii Judecătoriei Edineț sediul Ocnița din 7 iunie 2022, solicitând casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie respinsă, cu admiterea acțiunii reconvenționale.
6. Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 3 noiembrie 2022 apelul s-a acceptat spre examinare.
7. În ședința de judecată din 28 martie 2023 reprezentantul apelantului GT "Munteanu Denis Leonid", avocatul Gheorghită Igor a înaintat cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.
8. În motivarea cererii a invocat că, analizând hotărârea atacată, a constatat că prima instanță a făcut trimitere și la art.907 alin.(1) din Codul civil, conform căruia „cumpărătorul nu poate invoca neconformitatea decât în cazul în care creditorul îl notifică pe debitor într-un termen rezonabil specificând natura neconformității”. Potrivit hotărârii contestate, „contrar prevederilor legale citate supra și prevederilor contractuale, GT „Munteanu Denis Leonid” nu a depus nici o notificare prin care să notifice în termen rezonabil despre neconformitate și unde să descrie detaliat natura neconformității.
9. Deși contractul a fost încheiat la 20 mai 2020, notificarea despre defecțiune a fost depusă la cunoștință vânzătorului abia la 9 aprilie 2021 de către avocat pe parcursul examinării cauzei, fără a se descrie detaliat natura defecțiunii, fiind indicat la general că din momentul achiziționării bunului nu a putut să se folosească datorită unor defecțiuni tehnice.
10. Un argument pe fond al primei instanțe a constat în faptul, că GT „Munteanu Denis Leonid” nu ar fi invocat neconformitatea bunului într-un termen rezonabil, deoarece contractul a fost încheiat la 20 mai 2020, iar neconformitatea bunului ar fi fost invocată la 9 aprilie 2021. Rezultă că în opinia primei instanțe, termenul de circa 11 luni nu ar fi unul „rezonabil”, fără însă ca să explice care termen ar fi fost, totuși, rezonabil.
11. Sintagma „într-un termen rezonabil” de la art.907 alin. (1) din Codul civil este vagă, susceptibilă de interpretare divergentă și, în consecință, de instaurare a unui arbitrar, de aceea solicită verificarea constituționalității normei.

12. În partea aspectelor procedurale ale cererii evidențiază că potrivit art.12¹ Cod de procedură civilă, cele 4 condiții sunt îndeplinite: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate, ceea ce presupune că la caz nu există impedimente pentru dispunerea ridicării excepției de neconstituționalitate; or, obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție.

13. La caz, se solicită dispunerea ridicării excepției de neconstituționalitate a unei dispoziții din lege - Codul civil, anterior, Curtea nu a fost sesizată cu privire la neconstituționalitatea sintagmei „într-un termen rezonabil” de la art.907 alin. (1) din Codul civil.

14. În drept, excepția de constituționalitate se întemeiază pe dispozițiile art.12¹ Cod de procedură civilă.

15. Solicită avocatul Gheorghița Igor în calitate de reprezentant al apelantului GT”Munteanu Denis Leonid” dispunerea prin încheiere a ridicării excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale în vederea realizării controlului constituționalității sintagmei „într-un termen rezonabil” de la art.907 alin. (1) din Codul civil.

16. Reprezentantul intimatului FPC”Agrocomteh”SRL, avocatul Popușoi Dan a solicitat respingerea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

17. Intimatul Munteanu Denis în ședința de judecată nu s-a prezentat și n-a comunicat motivele neprezenței.

18. Analizând cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate în raport cu materialele cauzei și norma legală relevantă speței, Colegiul civil și de contencios administrativ consider necesar de a admite cererea, din considerentele ce urmează.

19. În conformitate cu art.12¹ Codul de procedură civilă, (1) În cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

(2) La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

(3) Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.

(4) Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

(5) Instanța de judecată poate ridica excepția de neconstituționalitate doar dacă cererea de chemare în judecată sau cererea de apel a fost acceptată în modul prevăzut de lege ori dacă cererea de recurs împotriva hotărîrii sau deciziei curții de apel a fost declarată admisibilă conform legii.

20. Conform paragrafului 82 din hotărârea nr.2 din 9 februarie 2016 a Curții Constituționale, pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituție, judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

21. În paragraful 83 din hotărârea menționată, Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale, iar judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82.

22. Colegiul constată că în litigiul dedus judecătii sunt întrunite condițiile necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate stabilite în art.12¹ alin. (2) Cod de procedură civilă și de hotărârea nr.2 din 09 februarie 2016 a Curții Constituționale.

23. Astfel, obiectul cererii de ridicare a excepției de neconstituționalitate -art.907 alin.1 din Codul civil intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție, iar excepția este

ridicată de către o parte în proces-de reprezentantul apelantului GȚ" Munteanu Denis Leonid", avocatul Gheorghită Igor, iar prevederile contestate sunt aplicabile cauzei, precum și nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile invocate de partea numită, motive din care cererea înaintată de avocatul Gheorghită Igor, în interesele apelantului GȚ" Munteanu Denis Leonid", urmează a fi admisă.

24. Or, cererea de sesizare a Curții Constituționale privind verificarea constituționalității normelor indicate supra, constituie o prerogativă a părții din proces, iar prin ignorarea excepției de neconstituționalitate și rezolvarea litigiului fără soluționarea prealabilă a excepției de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești, ceea ce este inadmisibil.

25. Instanța de apel remarcă faptul că în hotărârea contestată instanța de nivelul unu, făcând trimitere la art.907 alin.1 Cod civil, potrivit căruia cumpărătorul nu poate invoca neconformitate decât în cazul, în care creditorul îl notifică pe debitor într-un termen rezonabil despre neconformitate și unde se descrie detaliat natura neconformității, a relevat că, contrar prevederilor art.907 alin.1 Cod civil și a prevederilor contractuale, GȚ" Munteanu Denis Leonid" nu a depus nici o notificare prin care să notifice în termen rezonabil despre neconformitate și unde să descrie detaliat natura neconformității și acesta a fost unul din motivele pentru care cererea reconvențională s-a respins.

26. Prin urmare, instanța de apel apreciază că prevederile legale a căror control constituțional se solicită de către apelant sunt pertinente soluționării litigiului dedus judecății.

27. Din considerentele enunțate, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite cererea formulată de reprezentantul apelantului GȚ" Munteanu Denis Leonid", avocatul Gheorghită Igor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

28. Instanța explică părților că prin prisma art.12¹ alin.3 Cod de procedură civilă, ridicarea excepției de neconstituționalitate nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.

29. În conformitate cu art.12¹, 269-270 Cod de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți,-

d i s p u n e :

Ridică excepția de neconstituționalitate înaintată de reprezentantul apelantului GȚ" Munteanu Denis Leonid", avocatul Gheorghită Igor asupra art.907 alin.1 Cod civil, sintagma "termen rezonabil".

Încheiere poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Președintele completului, judecător
Judecători

Stela Procopciuc
Dumitru Corolevschi

Diana Stănilă

Judecător

Copia corespunde originalului

Stela Procopciuc